א"ל (6) איסתריה אנא ואבנייה אמר לית לי

דוכתא למידר בה א"ל אנא אוגר לך דוכתא

א"ל לא ישרחנא ווי לא קא מתדר לי שוף

אכריםך ועול ושוף אכריםך ופוק אמר רב

חמא "בדינא קא מעכב והני מילי דלא ממו

כשורי למטה מעשרה יאבל מטו כשורי למטה

מעשרה מצי א"ל לממה מי' רשותא דידי הוא

ולא משעבר לך וה"מ דלא אתנו גבי הדדי

יאבל אתנו גבי הדדי סתרי ובנו וכי אתנו

בהדי הדדי עד כמה אמרו רבגן קמיה

ידרבה משמיה דמר זומרא בריה דרב נחמן י

. דאמר משמיה דר"נ כאותה ששנינו[©] רומו

כחצי ארכו וכחצי רחבו אמר להו יירבה

סלאו אמינא לכו לא תיתלו ביה בוקי סריקי

ברב נחמן הכי אמר ר"נ © כי דדיירי אינשי

וכמה אמר רב הונא בריה דרב יהושע יכי

היכי דעיילי איסוריתא דמחוזא והדר ההוא

גברא דהוה בני אשיתא אחורי כווי דחבריה

אמר ליה קא מאפלת עלי א"ל סכרנא לך

הכא ועבידנא לך כווי לעיל מאשיתאי א"ל קא מרעת ליה לאשיתאי א"ל סתרנא לך

לאשיתך עד דוכתא דכווי ובנינא לה ועבידנא

לך כווי בבנינא לעיל מאשיתאי א"ל אשיתא

מתתאה עתיקא ומלעיל חדתא לא קיימא

אמר ליה סתרנא לה עד לארעא ובנינא לה

ועבידנא לך כווי בגוה א"ל חדא אשיתא חדתא בכוליה ביתא עתיקא לא קיימא א"ל

םתרנא לה לכוליה ביתא ובנינא לך כווי

בבנינא א"ל לית לי דוכתא למידר בה א"ל

אגירנא לך דוכתא א"ל לא ימרחנא אמר רב

מב א ב ג ד מיי׳ פ״ד מהלי שכנים הלי ו ז ממג עשין פב טוש"ע ח"מ סימן קסד סעיף ב ועיין . בהג"ה: מג ה ו מיי שם פ״ן הלכה ט סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קנד סעיף יג: ד ז טוש"ע שם וסימן

קסד סעיף ב: מה ח ט מייי שם הלי י סמג שם טוש"ע ח"מ טוש"ע ח"מ סי קעג סעיף

:7 בז ב מיי מ״ז מהלכום בו ב מייי פ"ז מהכחת שכנים הלי י סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי קנד סעיף כז: מח ל מיי פכ"ח מהלי

מכירה הל׳ עשין פב טוש"ע ח"מ סי :מוש"ע שם סעיף יח

רבינו גרשום (המשר) לך מחדש: דינא אמר ליה. דלא מצי למיטרח לפנות דרא מצי למיטרח לפנות ביתו: היינו הך. דקאמר רב חמא בהני בי תרי וכו' והא תו למה לי: הא איצטריך למיתני. שאפי׳ אלו חלונות שיש לו בהן . חזקה: כי תכני וציכי. חזקה: כי תבני וציבי. שאין צריך בהן לאורה כל כך אפ״ה לא מצי לכופו לפנות: אספלידא. חדר שלועזין קמערא: תרביצא. גינה שסמוך לה: אפומא דאספלידא. לפני הפתח: אחד של שדה לבן. שדה תבואה: יש לו לבעל הכרם ד' אמות בשדה לבן. כמלא צמד בקר וכליו כדי לחרוש גפניו העומדיז על לחרוש גפניו העומדין על המיצר ששם היו ג) עומדים גפנותיהם בחרישה: שעל מנת כן חלקו השדות. והכי נמי לא יבנה כותלו לאספלידא שלו כדי שלא ---לאפיל עליו: א"ל התם. מש"ה יש לו לבעל הכרם ביט אור ביל אבום ד' אמות בשדה לבן משום דעלו להדדי שמעלה זה בעל הכרם לבעל שדה משדה לבז יותר מחלק שדה כרם כדי שיהא לו ד' אמות כרם כדי שיהא לו ד' אמות אבל הכא גבי אספלידא לא העלהו יותר בתרביצא ומש"ה מצי למימר ליה בדידי קבנינא: א"ל וכי בשופטני עסקינן. דלא מעלו אהדדי כלומר וכי באנשים אחדר כלומו וכי באנשים שוטים עסקינן דבלא עלוי קרקע נטל זה תרביצא קרקע נטל זה תרביצא תחת האספלידא והלא זה בנוי וזה ואינוז בנוי אלא בודאי עלו אהדדי בדמים: כשורי והודרי. ולא עלו באוירא ולא נתן לו בקרקע יותר ובדין קאמר בדידי קא בנינא: ולימא ליה. . רטל האמפלידא טד האידוא הויא לה אספלידא דהויא לה נהורא מעליא אבל השתא אי בנית אשיתא קא מאפלת עלי והוה לי . אדרונא דחשיכה טפי ובהא טענה מצי מעכב עלויה: דהשתא נמי שם אספלידא :קרי ליה אע"ג דמאפלא מי לא ווניא כוי. אעייפ שאין שם גפנים שתים כנגד שתים ואחת יצא

שוף אבריםך. פ״ה שחה קומתך ולר״י נראה שוף לשון שפשוף אבל אמנו אהדדי. כשחלקו אם תשפל עלייה (1) יסתרוהו הבית ויבנוהו:
שמתחכך בארץ: ברקר סריקי. אנשים רקים מתרגמינן
עד כמה. תשפיל העלייה ויכוף את העליון לסתור ולבנות: כאומה
בהלי עובדא דחדתא אעתיקא לא קאי דלא שמעינן מההיא
ששנינו. בהמוכר פירות המקבל עליו מחבירו לבנות לו בית עושה

דלעיל ולעיל אינטריך כדאמריגן וה"מ דלא מטו כשורי למטה מי' וכו' וי"ל דמילתה דפשיטה היה דחדה חדתא וכולה עתיקא לא קאי ומשום הא לא הוה לריך לאתויי האי עובדא: אםפלידא. פרש"י טרקליו יפה ובערוך פירש מערה כדמתרגם (מהלים נג) מפני שאול במערה באספלידא ואור"י דאספלידא דהכא א"א להיות מערה מדקאמר ש נמי דעלו להדדי בכשורי והודרי ובמערה ליכא כשורי והודרי ועוד מדקאמר מעיקרא אספלידא והשתא י אידרונא ובמערה ליכא אורה כלל ומפרש ר"י דאספלידא דהכא הוי אכסדרה שיש בה אורה גדולה שפרולה ברוח אחד כדאמרינן בלא יחפור (לקמן דף כה.) עולם דומה לאכסדרה וכו' וכן מוכח בהקומץ רבה (מנחות דף לג: ושם ד"ה אספלידא) דאמר אביי חזינא להו לאספלידי דבי מר דאית להו פלימי ולית להו מזחה ופריך מיתיבי בית שער ואכסדרה ומרפסת חייבין במוחה: א"ל בדידי קבנינא. פ״ה אתה אין לך עלי חזקת אורה של שלש שנים ותימה שהיה יכול להאפילו עליו שלא יהא לו בטרקלין אורה כלל ועוד דמאי קאמר באוירא לא עלו אהדדי פשיטא דעלו נמי באוירא דבית בלא אורה אינו שוה כלום ומפרש ר"ת שמאספלידא היה יכול לראות לשדותיו דרך התרביצא ודהאמר מאפלת עילווי היינו שהיה מעכבו שלא היה יכול לראות שדותיו וקרי לה נמי אידרונא שלא היה יכול להביט למרחוק וכן מפרש ההוא דלקמן אין להם חלונות זה על זה ומיהו קשיא לר"י דמאי קפריך מאי שנא מהא דתניא כו' התם ודאי יש לו ד' אמות לפי שהם לורך לעבודת הכרם אבל הכא זה לא היה צורך האספלידא מש״ה בדין קאמר ליה ונראה לר"י דודאי היה מאפיל עליו האורה שלא היה בו אורה גדולה כאשר לריך לאכסדרה אבל עדיין היה בו אור גדול והא דאמר ומכנגדן מרחיק ד' אמות שלא יאפיל היינו שלא יאפיל לגמרי עד שלא יהא ראוי להשתמש בו יפה ומש"ה קרי ליה . אכסדרה אידרונא משום דלגבי אידרונא היא והשתא נמי אתי שפיר דלא עלו להדדי באוירא שהוא לורך האכסדרא: והוא דקרו ליה בית בור. וכגון שהלוקח יודע שיש לו קרקע שקרוי בית כור דאל"כ הרי הטעהו ואפי׳ אם רואה בשעת מכירה שוף אכריסך. שחה קומתך עד כריסך: כשורי. קורות העלייה:

חבילות קנים ארוכין: והדר. מחזיר אסתום לך חלונותיך באבנים וטיט ואפתח לך למעלה מכותלי בגובה בביתך: קמרעת לאשיתאי. כשתפתח בה חלונות תנוע החומה מחמת המכה: סתרנא לך. הכותל מראש גובהו עד שיגיע למקום החלונות שחעשה לך: לא קיימא. שחין טיט החדש נדבק יפה בטיט הישן שיבש והתבן: אספלידא. טרקלין יפה: מרבילת. גינה שבלד הטרחלין שהיתה חזקת אורה של שלש שנים דהשתא הוא דפלגינוהו: ד' אמות. לעבודת דעלו אהדדי. שנתן בעל הכרם לבעל השדה לבן דמים של עילוי הכרם :הילכך כרס בעי למשקל עם עבודתו שנטל גינה חלקה כנגד בית בנוי ולא עילוי דמים: שמה בעלמה. (ט) הם אספלידא שמא ואע"פ שאינו כשאר לפי חשבון (י) סאתים כחלר המשכן:

רומו כחלי ארכו וחלי רחבו כבנין ההיכל שהיה ארכו ארבעים ורחבו עשרים וגבהו שלשים: חיסוריתה. עלמו לכל לדדין: סכרנא לך הכא. כתליך חלונות אחרים שיאירו (יי כבר: דחע"ג דהח משתמש בה בליבי ותיבני. ואין הוא עלמו דר בתוכו מלי א"ל לא מצינא דאטרח להוציא העצים מאירה לתוכו: בדנפשאי אנא בנינא. בשלי אני בונה ואתה אין לך עלי הכרם שהיו חורשין אותה בשוורים: בשופטני עסקינן. וכי שוטה היה נטל עילוי דמים: והשתא (מ) אידרונא. חדר אפל ואני על מנת אספלידא נתתי אספלידא לא בטיל שמו: בים כור.

חמא יבדין קא מעכב •היינו הך והא תו למה לי הא קמ"ל דאע"ג דלא משתמש יאלא תיבנא יי ובי ציבי בעלמא יהנהו בי תרי אחי דפלגי בהדי הדדי חד מטייה אספלידא וחד מטייה תרביצא אזל ההוא דמטייה תרביצא וקא בני אשיתא אפומא דאספלידא א"ל קא מאפלת עלי א"ל בדידי קא בנינא אמר רב חמא "בדין קאמר ליה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא מהא דתניא שני אחין שחלקו אחר מהן נמל שדה כרם ואחד מהן נמל שדה לבן יש לו לבעל הכרם ד' אמות בשדה לבן שעל מנת כן חלקו א"ל התם דעלו להדדי אבל הכא מאי דלא עלו להדדי יוכי בשופמני עסקינן דָהאי שקיל אספלידא והאי שקיל תרביצא ולא עלו להדדי א"ל ^כנהי דעלו להדדי דמי ליבני כשורי והודרי דמי אוירא לא עלו להדדי ולימא ליה מעיקרא אספלידא פלגת לי השתא משוית לי 🕫 אידרונא אמר רב שימי בר אשי שמא בעלמא פלג ליה מי לא תניא סלהאומר בית כור עפר אני מוכר לך אע"פ שאינו אלא לתך הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמיתקרי בית כור פפרדם אני מוכר לך אע"פ שאין בו רמונים הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמיתקרי פרדם יכרם אני מוכר לך אע"פ שאין בו גפנים הגיעו שלא מכר לו אלא שמא והוא דמיתקרי כרמא מי דמי התם מצי אמר ליה מוכר ללוקח שמא זביני לך הכא מצי א"ל אדעתא דהכי פלגי דדאירנא ביה כי היכי דרו אבהתן אמרו ליה

שאין שם בית כור יכול לומר סבור הייתי שהיית משלים לי בית כור ואם תאמר ונימא דדמים מודיעים ואם נתן לו דמי בית כור אפילו קרו ליה בית כור ישלים לו בית כור שלם ויש לומר דמיירי כגון דאוזיל גביה ואינו נותן לו אפילו דמי לתך ואי קרו ליה בית כור אפילו אין בו אלא לתך הגיעו ואי לא קרו ליה בית כור חייב לתת לו בית כור שלם אי נמי דלא אוזיל גביה וכגון דנתן לו דמי לתך והשתח אי לא קרו ליה בית כור היה יכול לומר לוקח אם תרצה לתת לי בית כור שלם ולעמוד במקחך עמוד ואם לאו תחזור לי מעותי אבל אי קרו ליה בית כור הגיעו אע״פ שאין בו אלא לתך:

מצינו דאיטרח. (ל) מצינו דאיטרח. ה) נ"ח מציבן דאיטרה, 3) ס"ח דרבא, ג) לקמן לח:, ד) ס"ח רבא, כ) [לקמן קנח: ע"ו לו: חולין נ.], ו) נ"ח מ"ש בב"ק פה. על הגליון, ת) ב"מ קד., ט) ל"ל נהי ועי רש"ש, י) [אינדרונא וכן בסמוך],

גליון הש"ם

נמרא היינו הך. עי׳ ריטב״ל שבועות דף לו ע״ל ב"ה תרתי למ"ל:

הגהות הב"ח

(מ) גם' א"ל אבנייה אנא אמר ליה לית לי דוכתא כצ"ל ומיבת ליסתריה (מחק: (ב) שם לל טרחנל א"ל לל קל מתדר לי א"ל שוף להכיסך ועול: (ג) שם לתר ר"נ כדדיירי כל"ל ותיבת כי ממחה: (ד) שם אלא מיבנא יציבי בטלמה כל"ל וחיבה ובי וציבי בענמק כנ"ל ותיכת ולי מחקן: (ה) שם משות לי אינדרונא: (ו) רש"י ד"ה לכל וכר יסתרו הבית: (ו) ד"ה סכרלת וכר שילירו לך בביתך: (**ח**) ד"ה והשת' בעלמא אספלידא שמא כל"ל זמינת אם נמחק: (י) ד"ה בית כור לפי חשבון. נ"ב עיין . לחמו בפי' רשב"ם ריש פ' בית כור:

מוסף רש"י

בוקי סריקי. כדים ריקים, כלומר דברים שאינן טעם כמונו זכרים בנויק ספס (ע"ז לו: חולין ג.)**. לתך. חלי** כור לפי חשבון סאמים בחלר המשכו. חמשים על חמשים הוי בים סמה (ר"ח קד.).

רבינו נרשום

לא מצינא דאטרח (לבנות) ַלפנות] ביתי: שוף אכריסך בטנך וצא והכנס. דינא קאמר ליה דבתוך שלו יבנה: לא אמרן דרינא קאמר ליה אלא דלא מטו כשורי. שלא ירדה העליה למטה מי׳ אז יכול לטעון לו דור בדוחק בתוך עשרה: [דלא] אתנו בהדי הדדי. שלא התנו זה לזה לבנות אחר נפילה: עד כמה. גבוה יכול לכופו שיסייע גבוה יכול קכופו שיטייע לו: כאותה ששנינו. בפ׳ המוכר: רומו כחצי ארכו וכחצי רחבו. שאם היה וראיה לדבר מהיכל: לא תיתלו בוקי סריקי. כלומר לא תאמינו בדברים רקים הללו מעולם לא אמרן ר' נחמן שיבנהו גבוה כזה: כדי שיהא יכול לישא משאוי על גבו כמשאוי משארי על גבו כמשארי של אנשי מחוזא ויכול לחזור בריוח בהכי מצי לכופו טפי לא: אשיתא ג) אגב כוי דחברי'. שהיה בונה כותלו כנגד חלון חבירו שהיה לו חזקה לחלון ולא הרחיק ד' אמות: מרעית אשיתאי. שתחתור בו חלונות לך. עד חלונות אלו ובנינא

זנב (אילנות): דדיירנא ביה

כדדרו ביה אבהתי. כלומר